Времена се да се слезе отъ тъ тия начеления по Кушения и всяко

народъ, народность, или и вяра, оставать на сърцето на народа и
римски

непотрогнати да се нетръгнатъ изъ сърцето му.

Наклонность тия на народа, довършенъ народно стоящъ по горѣ
отъ вечни години и векувечни комбинации, и съ тѣхъ само
морета да се постигне цѣлъ та най добръ.

Сега бяше редътъ на нашитѣ освободители, да покажатъ
на България и на цѣлий свѣтъ идеитѣ освѣнъ

~~Чие ще часто по сили~~

Не е ли дошло и идма ли да дойде време да разбере россия
нашата освободителка и покровителка

Това е бѣдъ на бъдещата свѣтъ народа

~~Въ тъ~~ трети

Въ годишнѣ управление на една безбрѣжна администрация
не би въ състояние да замѣти свѣтъ та народна или дали
облади

Ний говорихме това, по никому ни ухото не потрѣбва.

Като обмислимъ тоа нещо трѣбва надѣемъ се че ще обратятъ
внимание какъ народа.

Освѣнъ тоа нещо, струва още да се помисли.

Въ аграха нѣвръ непотрѣбна роля.

~~Сѣ тоа и по сѣнки въ показаха че е по трѣбно да полъ~~

Подръ тоа и учени съсловия се съ хора отъ ввръмена отъ
народа, неговите любимци и любимци ~~далечно~~ горбадурини
тъпаци, какъвъ море да има народа съ тѣхъ, и какъвъ
обрадъ може да има после, това да лека да го почитатъ и у-
важаватъ —

Не ни ввериятъ революцията и кръвъта че ще и бъсна-
ли въ ребрата.

Просвѣщенитѣ всякога мислятъ че вечни времена ще
съ абанати на тѣхнитѣ заведения.

Послѣ превратъ ние вече не можемъ да гледаме на тѣхъ
като на партия, а просто казъ на политически шпиони,
които се подвеляватъ всяка подлость само да усѣятъ въ хар-
сѣдъ-ката си.

Това е негодъ было дъ тѣ потакаха на Князя да строятъ
конституцията.

Нека имъ е често по ще горко да бъ народу

Тукъ е нашетѣ предговоръ да онова кое-що ние да говоримъ за
напрѣдъ ~~по тъ~~ значи.

Ние ще се опитаме да покажемъ нетрѣбно състояние на рабо-
тѣ въ княжество то.

Нашитѣ тука се сърдятъ, дори че ~~тъ~~ независимостъ ни паседала
и казватъ че ние сме ~~тъ~~ дали на съюдницитѣ си. То и дода
каре, че ни с ~~сърдечни~~ сърдечно, да се свадимъ помежду си, да изгу-
бимъ попощницитѣ си. Но азъ ще имъ кажа, че това не е
истина — разпущата е въ схвананието; ~~ние~~ ние сме ~~предпо~~
тиницитѣ, а тѣ подкупницитѣ. Но чи да е, но ние казваме
да не се смутятъ нашитѣ на насъ, защото независимостъ
тъ ~~кръ~~ и ~~тъ~~ ~~кръ~~ кръвъ, тя азъ ще ги и да пловдивъ въ
либерали, истина та на срѣдъ и по вече пъто. Защото да
истина ще послушаме непосѣдъ и лекуши, какъ може да нарѣдъ
че и послушаме инакъ.

Сега народитѣ не тъ решатъ господари а слуги.